

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Avitus Conf. 17. Junii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

nunc temporis homini soli aperire. Salutaris est
 præsens verecundia; futura verò planè inutilis.
Non pudeat dicere, quod non puduit facere. Bern.

3. Ad eadem semper redis peccata, idem sem-
 per dicis in confessionibus: unde hoc? Ex eo sanè
 quòd leviter proponas futuræ vitæ emendationem,
 scopulosque parùm prospicias, ad quos allidere
 solitus es. Hæc in posterum seriò meditare: pa-
 rùm sollicitus de sermonibus hominum, fuge pe-
 riculosas occasiones; quid enim indignius, quàm
 malle plùs placere hominibus, quàm Deo? *adeòne
 existimatio hominum, & Dei conscientia comparantur?*
 Tertul.

S. AVITUS Conf.

17. Junii.

*Omnia quaecunque petieritis in O-
 ratione, credentes accipietis.*

Matt. c. 21.

Ostendi utique AVITUM DEUS MUNDO
 voluit, cui tantam nascenti lucem cir-
 cumfudit, quantam humani oculi ægrè pa-
 terentur. Ipse tamen latebras quæsit Mi-
 Etianensi Monasterio abditus, magni nomi-
 nis famam adeò non affectans, ut nullo se
 libentiùs, quàm bruti vocabulo compellari
 audiret. Præter spem votùmque ad hono-
 ratiore

ratiōra munia productus, fugam iteratō
 iniit, & inter nemorum avia mapale mo-
 litus, sibi Deoque vixit. Sed illum nocte in-
 tempestā cœlesti radiantem luce subulcus
 reperit, nullo magne viri incommodo, ni-
 si in eam usque diem elingui & muto, signo
 crucis loquendi facultatem dedisset: quid
 enim ille prolixius postea, quā sui medi-
 ci laudes loqueretur? ejus præconio pro-
 ditus tertiam fugam parabat, nisi Præfulum
 auctoritate motus, boni publici rationem
 privatis commodis potiorem habuisset. Ex
 intervallo cœco lumen, mortuo vitam red-
 didit, quibus rebus adeo populorum adver-
 sus eum accensa studia sunt, ut Aurelianen-
 ses Dunensesque mortui exuviis inhiantes,
 propè ad arma venerint. Jam castra castris
 opposita stabant, concursumque fuisset, ni
 Leusus quispiam summo genere vir furen-
 tes monuisset, ne crudeli pietate Divum of-
 fenderent. Utinam pari studio pro virtuti-
 bus certaretur, quas in medio positas nul-
 li invidet, nobilissimas sine dubio omnium
 Reliquiarum. *Ex Insio.*

MEDITA.

435. (0*)
M E D I T A T I O
De Oratione

Propter ingenitam simplicitatem nullo in numero erat Avicus: Verum ubi orationis ejus potentia innotuit, sanctus haberi coepit. A Domino nihil non impetrabis, si recte petieris: *pete, & accipies quidquid animæ, vel corpori tuo congruerit, ita in Evangelio promissum. O te felicem! si recte scires orare! hanc velim orationis virtutem experire! pete confidenter, ut adjuvet te Deus in necessitatibus. Deum ora, consule in dubiis, in afflictionibus, in tentationibus. Itane agis?*

2. Verum, ut idoneus sis, qui caelestia dona accipias, redi citò in gratiam Dei: qui posset Deus votis inimici annuere? nisi Patris caelestis fueris filius, Paternam ejus misericordiam non commovebis. Is tantum patrem misericordiae precibus movet, qui gratiam ejus est filius. Si tamen peccatis fueris adhuc irretitus, cave, idcirco omittas orationem, sed eam auspiceris ab actu contritionis, & ab eo supplex contende, ut te in amicitiam recipiat. *Non placet Deo orationis sacrificium, nisi prius placeat ipse, qui offert. Lau. Just.*

3. Noli spem abjicere, si statim Deum non exoraveris. Deus amat, ut ita dicam, vinci importunitate, & assiduitate orationis; non sufficit pauperi, semel petisse, flagitat iterum, expectat, semper sperat. Petenti tibi daturum se promisit Deus; sed non semel petenti: novit utilem nobis esse orationem, ideoque priusquam concedat: *Vult Deus rogari, vult cogi, vult quodam importunitate vinci. Berg.*